

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΔΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

ΜΕ ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ τών σχολείων οί σκέψεις μας στρέφονται πρὸς τοὺς νέους, «τὴν σημερινὴν χαρὰν καὶ τὴν αὐριανὴν ἐλπίδα» ἠ; Πατριδὸς μας. Πρὸς τὰ νιάτα, τὴν ἀκένωτο δεξαμενὴ, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ ἀντλή τις δυνάμεις τοῦ τοῦ "Ἔθνος" θὰ ἀνανεωθῆ τὴν πνευματικὴ, θρησκευτικὴ, πολιτικὴ, στρατιωτικὴ ἡγεσία τῆς ἡ χώρας θὰ ἐμπλουτισταὶ καὶ θὰ διορθρῶνεται ἡ κοινωνία.

«Νιάτα, ποιησις, μεγαλεῖο, δύναμις. Ποιὸς θὰ τὰ τραγουδήσῃ τὰ νιάτα!» (Χενοῦς)

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ τῶν νέων εἶναι πρόβλημα, πρὸ παντός, τῆς ἰδικῆς μὲς εὐθύνης, ἔλεγε πρὸ δεκαετίας ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς Οὐνέσκο. Εἶναι πρόβλημα ἀγωγῆς, καιευθυντηρίων γραμμῶν τῆς Παιδείας· πρόβλημα προσανατολισμῶν καὶ ἀναζητήσεων ἑνὸς Λαοῦ. Καὶ ὁ Λαὸς ὁ ἰδικὸς μας εἶναι Λαὸς καθαρὰ τῶν ἐλληνοχριστιανικῶν δονήσεων, τῶν ἰδανικῶν λάρτρης τοῦ «ὠραίου, τοῦ μεγάλου καὶ τ' ἀληθινοῦ»

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν μας εἶναι καυτὸ, ἐπείγον, σοβαρὸ· εἶναι πρόβλημα οὐσίας. Καὶ δὲν λύεται μὲ μεταφωτεῦσις συστημάτων ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπή. Θέλει ὑπεύθυνο καὶ εἰλικρινὲς ἀντίκρουσμα τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητος. Τὰ φανταχτερὰ ἐπιγράμματα, ἡ στείρα ἀντίδρασις, ἡ καπηλεία τῶν ἐλληνοχριστιανικῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδεωδῶν δὲν προάγουσιν τὴν ὑπόθεσιν τῆς Παιδείας. Οἱ πολιτικοὶ καὶ τὰ κόμματα νὰ στα

ματήσουσιν τὴν διεκκυστίνδα ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ἱερὸ θέμα. Ἡ Παιδεία νὰ κίταστῆ ἐθνικὴ ὑπόθεσις. Ἀλλοιῶς δὲν βλέπομε κατὰ ποῖο τρόπο θὰ διατηρήσωμε τὴν πνευματικὴν μας κληρονομία, τὴν ζωντανὴν μας παράδοσιν, τὴν ἐλληνικότητά μας.

Ἡ ΠΑΙΔΕΙΑ, ὅπως σὲ κάθε εὐκαιρία ὑπεγραμμίσασμε, εἶναι ἡ ἱερωτέρη λειτουργία τοῦ Ἔθνος. Εἶναι ὑψηλὸς σκοπὸς. Γαλβανίζει τὴν ψυχὴ τοῦ Λαοῦ στὴν πίστιν πρὸς τὰ ἰδανικά· τὰ ὑπέροχα, τὰ μεγάλα, τὰ ὑψηλά. Καθιστᾷ ὀξύτερο τὸ πνεῦμα, λεπτότερο τὸ συναίσθημα, ἰσχυροτέρα τὴν βούλησιν. Ἐξυψώνει, ἐξευγενίζει, συγχροτεῖ. Εἶναι ἡ ἀποκλειστικὴ ὁδὸς πρὸς τὴν βαθειά, τὴν μόνιμο, τὴν πλήρη εὐδαιμονία. Ἡ Παιδεία εἶναι ἡ ἀναπνοὴ τοῦ Ἔθνος.

ΔΙ' ΑΥΤΟ εἶναι ἐξαιρετικὴ ἡ σημασία τοῦ προβλήματος τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων. Εἶναι ὑποχρεωμένη ἡ Ἐλλὰς ὡς κληρονόμος τῆς πνευματικῆς πρωτοπορίας τοῦ κόσμου καὶ ὡς Ἔθνος μὲ ἐμπνέουσα παράδοσιν καὶ ὑγιεῖς ὁραματισμοὺς νὰ προσέξῃ τὴν ἀγωγή τῆς νεολαίας τῆς. Τὸ μεγάλο πρόβλημα εἶναι πὼς θὰ φτιάξωμε Ἑλληνας καὶ Χριστιανούς, πὼς θὰ φτιάξωμε ἀνθρώπους. Μὴ σπαταλοῦμε ἄδικα τὸν χρόνον μας. Μὲ ἀποφασιστικότητα, μὲ θέρη, μὲ ψυχὴ νὰ ἀποδυθοῦμε στὸν ὠραῖον ἀγῶνα δια μίαν νέα πνευματικὴ Ἑλλάδα. Ποῦ θὰ θεμελιωθῇ τὰ μαθητικὰ ἔδρανα.

Ἡ Παιδεία εἶναι ἡ ἱερωτέρη λειτουργία τοῦ Ἔθνος!

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ μας ἔθεσε δημοσίᾳ τὸ ζήτημα τῆς ἀποτελεσματικῆς προστασίας τῶν αἰγιαλῶν, τῶν παραλίων καὶ ἐν νένει τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος τῆς Χαλκιδικῆς. Μετὰ ἀπὸ ἐρευνα καὶ ἐμπεριστάτωμένη εἰσήγησιν τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ μας, τὸ Ὑπουργεῖο Δημοσίων Ἔργων διέταξε τὴν διακοπὴν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν σὲ εὔρετα κλίμακα.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη, ὅπως ἦτο φυσικὸ, προέκλεσε ποικίλες ἀντιδράσεις. Ὑπάρχουν πρόσωπα τῶν ὁποίων θίγονται σοβαρὰ συμφέροντα. Κατανοοῦμε τὴν θέση τῶν ἀλλὰ προηγούνη, ὅπως πάντοτε ὑπεγραμμίσασμε, τὰ συμφέροντα τοῦ συνόλου.

Στὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος αὐτοῦ ἀνεμίχθησαν καὶ οἱ βουλευταὶ μας. Οἱ φήμες φέρουν αὐτοὺς ὅτι ὑποστηρίζουν ἀντιτιθέμενες ἀπόψεις. Ἐπειδὴ δὲ ὁμοῦ ἔτσι καλλιιεργεῖται σύγχυσις στὴν Κοινὴ Γνώμη, νομίζομε ὅτι εἶναι σκόπιμο καθέννας ἐκ τῶν κ. βουλευτῶν μὲς νὰ λάβῃ δημοσίᾳ θέσιν. Τὸ πρόβλημα εἶναι σοβαρῶτα καὶ δικαιολογεῖται ἡ διαθεσὶς ἐλαχίστου χρόνου διὰ τὴν ὑπεύθυνο ἐνημέρωσιν τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς.

ΕΘΝΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

ΤΡΟΜΕΡΟΙ εἶναι οἱ γείτονές μας Γιουγκοσλαβοὶ καὶ Βούλγαροι. Ἐρίζουν σκληρὰ δι' ἓνα ἀνύπαρκτο στὴν οὐσία διὰ ἀμφοτέρους πρόβλημα, τὸ ψευδομακεδονικόν. Εἶναι δὲ μάλιστα τὸ το ἀδυσώπητος ὁ καυγᾶς, ποῦ ἐμποδίζει τις δύο ὁμοϊδεατικῆς χώρες νὰ ἀναπτύξουν κάποια στοιχειώδη συνεργασία σὲ ἄλλους τομείς.

Τὸ περίεργον εἶναι ἡμεῖς οἱ Ἑλληνας, ποῦ μὲς καίει αὐτὸ τὸ θέμα προσποιοῦμεθα τὸν βορῆκοσ. Πραγματοποιοῦμε φυσικὰ τὸ ἀνοιγμα πρὸς τὰ βαλκάνια, ποῦ κρίνεται ὑπὸ τις σημερινῆς συνθηκῆς ἐπιβεβλημένο. Ἀλλὰ μήπως μὲ τὴν διακριτικὴν μὲς στυγιὴν σιωπῇ καὶ ἀνοχῇ ἀσπλοτριώνομε ὀριστικῶς ἐπ' ὠφελεία τῶν γειτόνων μὲς ζωτικὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ ἐνταφιάζομε ἀπαραγρᾶπτες, ἀεὶ ὑπαρκτες καὶ ὀλοζώντανες ἐθνικῆς διεκδικήσεις;

Ἡ "ΜΑΓΚΝΟΜΙΝ,"

Ἡ ΕΤΑΙΡΙΑ «Μαγκνομίν» ἐγκαινιάσσε πρὸ ἡμερῶν στὸ Καστρί Πατλιδᾶ μίαν νέα μονάδα ἐπεξεργασίας λευκολίθου διὰ τὴν παραγωγή καυστικῆς καὶ διπύρου μαγνήσις.

Ἡ ἀξιόλογος αὕτη μονάς προστιθεταὶ στὸ σημερινὸ σημαντικό δυναμικὸ τῆς ἐταιρίας καὶ εἶναι ἡ ἀφετηρία σειοῦς νέων ἐργων συνολικοῦ ὕψους 60 ἐκατομμυρίων δραχμῶν.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ καὶ ὁ δοικτὸς μὲς πλῆθος ἀξιοποιεῖται ἀποτελεσματικώτερα καὶ ἡ Ἑθνικὴ μὲς Οἰκονομία ὠφελεῖται καὶ πολλοὶ συνάνθρωποὶ μὲς εὐρίσκουν ψωμὶ μέσα στὸ σπῆτι τους.

Ὑπὸ τὸ πρῆσμα τῶν ἡ προσφορά τῆς «Μαγκνομίν» κρίνεται ἀξιόλογος καὶ ἐπιανετέα.

ἸΣΠΑΝΙΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

ΠΕΝΤΕ Ἰσπανοὶ νέοι ἐπλήρωσαν μὲ τὸ αἶμα τους τὴν προσηλωσιν καὶ ἀφοσίωσιν στὸ ἀνυπέρβλητο ἰδανικὸ τῆς Ἐλευθερίας. Διαιολογημένα λοιπόν ἡ διεθνῆ κοινὴ γνώμη ἐξεδήλωσεν ἔντονα αἰσθήματα θυμασμοῦ καὶ συμπαθείας.

Ἡμεῖς ὁμοῦ οἱ Ἑλληνας, ποῦ τόσο μὲς καίει τὸ πελώριο ἐθνικὸ πρόβλημα τῆς Κύπρου, διεωτάζομεθα μὲ σκεπτικισμὸ πὼς ἀκόμη οἱ πολιτισμένοι λαοὶ καὶ κυβερνήσεις τῶν δὲν κατεδίκασαν τις θρηιαδίες, ὠμότητες καὶ βανδαλισμοὺς τῶν βαρβάρων Τούρκων στὴν πολυπαθὴ μεγαλόνησο καὶ δὲν ἐμπόδιον τὴν ἐπιχείρησιν ἐξάνδραποδισμοῦ ἑνὸς ἐλευθέρου Λαοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ ἀπορία· χωρὶς σλόλια.

Ὁ: ἕνας ἄνεμος ζωογόνος ἐπνευσεν ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον κόσμον τὸ πρῶτοκοστο τοῦτο σὺνθημα τοῦ Κυρίου. Ἐφάνη ὡρᾶν νὰ ἐφάσεν ὁ καιρὸς νὰ πραγματοποιηθῇ μιά ἀπίσθη ἐλπίδα. Διότι πρέπει νὰ γνωρίζωμε, ὅτι ὡς ἐπιθυμία ἡμπορεῖ νὰ ἦταν κάποι, ποῦ ἐσανήγευεν ἡ ἀγάπη. Ἀλλὰ ὡς λέξις μὲ τὴν ἔννοια, ποῦ τῆς δίνου με ἔμειρ, ἦταν ὡς τὴν ἔποχῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγνωστή. Πολὸ περισσότερον ἦσαν ἔγνωσθη ὡς ἀγαθὸ πρᾶξι καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς. Τοῦτο ἔθεωρεῖτο ἀπολύτως ἡλικὸν καὶ ὁρῶν. Ἡ σκληρότης δηλ. καὶ ἡ κακομεταχείρισις τῶν προσωπικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐχθρῶν. Οἱ τότε ἀνθρώποὶ ἦσαν χωρισμένοι εἰς τοὺς ἀρχαῖους καὶ σιλάβους. Καὶ οἱ κυριᾶρχοὶ εἶχαν τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ἐπὶ τῶν σκλάβων τῶν. Κανένας νόμος δὲν τοὺς ἐπρωστάτευεν. Ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν, ὅτι ὁ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν διέταξεν ἀνευ τινὸς δισταγμοῦ τὴν σφαγῆν τῶν νικημένων ἐχθρῶν τοῦ Φωκέων. Εἰς μίαν ἐν συνεχείᾳ νέαν πε

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ.κ. **ΣΥΝΕΣΙΟΥ**

«Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε» (Λουκ. 6,35)

ρίπτωσιν διέταξε τὸν πνιγμὸν ὅλων τῶν αἰχμαλῶτων εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. Ταῦτα διατάσεων εἶχε τὴν συνειδησιν ἦσαν ὅχι, ὅτι ἔκαμνε τὴν πῆλοσιστὴ πρᾶξιν. Διασκέδασισ τῶν κοσμοκρατῶρων Ρωμαίων ἦταν νὰ βλέπουν τοὺς αἰχμαλῶτους νὰ κατασπαράσσωνται ἀπὸ τὰ θηρία εἰς τὰ στάδια τῶν, νὰ τραντάζεται ὁ χᾶρος ἀπὸ τὰς σπασακτικὰς κραυγὰς τῶν κατασπαράσσομένων καὶ νὰ μεταβάλλεται ὁ τόπος εἰς κόκαινη θάλασσα ἀπὸ τὰ ἐκχυνόμενα ἄθωα αἶματα. Εἰς ἓνα τέτοιον κῆρνον θρηιαδίς, ἀλλὰ καὶ ἓνα κῆρνον τυραννομένων καὶ σπασασομένων θυμάτων, ἀντήγησεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὸ κῆρυγμα τοῦ Κυρίου. «Ἀγαπατε...καὶ ἀγαθοποιεῖτε» Δὲν εἶναι συνεπέως καθόλου ὑπερβολὴ αὐτὸ τὸ ὄποιον εἰς τὴν ἀρχὴν ἔγραψα, ὅτι τὸ σὺνθημα

ποιίας πρὸς φίλους καὶ ἐχθρούς ἐπνευσεν ὡς ζωογόνος ἄνεμος, ὡς μωροβόλος αἰὼς ἐπάνω εἰς τὸν κῆρνον τῶν παλαιῶν ἐκεῖνων καιρῶν. Πόσον ὁμοῦ δύσκολος εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διακηρύξεως αὕτης! Ἄν ἔχωμεν κανένα πρῶτοπικὸν ἐχθρὸν, ἡ ἰδιακήρυξις αὕτη μὲς ἀναστατώνει. Τί; Ἀγάπη καὶ ἀγαθοποιεῖται πρὸς τὸν ἐχθρὸν; Ἄ, ὅχι. Τοῦτο δὲν γίνεται, Χριστέ μου. Συγχώρησέ με. Αὐτὸ, ποῦ μὸς ἐπιβάλλεις εἶναι ἀνώτερον τῶν δυναμῶν μου. Ναί, ἀγαπητέ μου, εἶναι ἀνώτερον τῶν δυναμῶν σου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδικῶν μου δυναμῶν, ὅποιος νόσφος ταῦτα. Ἐδῶ ἀκριβῶς εὑρίσκειται καὶ τὸ μεγαλεῖον. Ὁ ὅσον ἀστεία θὰ ἦτο ἡ δοκιμῆ, ἂν ἐτόλμα νὰ λοιδορήσῃ, νὰ περιπαιξῇ τὸν ἀετόν, ἐπειδὴ δὲν ἡμπορεῖ νὰ περυγίσῃ καὶ αὕτη εἰς τοὺς αἰθέρας, τόσοσιν ἀστείοι εἰμεθα καὶ ὀλοὶ, δ-

σὶ ἀποκρούομεν τὴν διακῆρυξιν τοῦ Κυρίου, μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ δὲν μὲς ἀφήνη ἡ μνησικακία μας νὰ πράξωμεν κάτι, ποῦ οἱ ἅγιοι μόνον, οἱ πνευματικοὶ αὐτοὶ ἄστοι, ἡμποροῦν καὶ κατορθῶσουν. Ἀλλὰ τὸ σὺνθημα τοῦ Χριστοῦ διόλου δὲν μειώνεται ἐξ αἰτίας τῆς ἀδυναμίας μας. Ἀλλ' ἀπλῶς ἀποδεικνύει πόσον θλιβεροὶ δοῦλοὶ τῶν παθῶν μὲς εἰμεθα. Παρ' ὅλον τοῦτο, ὅλοι μὲς κατὰ βάθος γοητευόμεθα ἀπὸ τὴν καινὴν ταῦτην ἐντολήν. Θέλετε ἐπιβεβαίωσιν; Πάρετε τὴν θέσιν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ὕφισταμένου τὸ κακοποιὸν μῖσος τῶ ἐχθροῦ τοῦ. Δὲν θὰ διαμαρτυρηθῆτε; Δὲν θὰ κραυγᾶσατε; Δὲν θὰ στεναγᾶσατε; Δὲν θὰ θέλατε ἀντιθέτως νὰ οἶσαι εἶχε φερθῆ μὲ καλωσύνην, μὲ γεννησιψυχίαν, μὲ ἀγαθοποιίαν; Ἀσφαλῶς ναί. Τὶ σημαίνει τοῦτο, εἰμὴ ὅτι θὰ προτιμοῦσατε ὁ ἐχθρὸς σας νὰ ἦταν καλὸς χριστιανὸς καὶ νὰ ἐφήρμοζε τὴν ἐντολήν «ἀγαπατε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε»; Ἡμπορεῖ νὰ ἀποκρούωμεν τὴν ἐντολήν, Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

«Η ΕΛΛΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙΤΑΙ»

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ κ. ΔΗΜ. ΣΙΩΖΟΥ

Έγκυκλοφόρησε μόλις προδ όλίγων έβδομαδών το ένδιαφέρον και έλληνοπρεπές βιβλίο του διδασκάλου του δημοτικού σχολείου Πολυγύρου κ. Δημητρίου Σιώζου υπό τον τίτλο «Η ΕΛΛΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙΤΑΙ». Αναδημοσιεύμε κατωτέρω κριτική, που έκαμει ο γνωστός λόγιος κ. Στέλιος Άρτευσάκης στην έφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» τής 20 Σεπτ. 1975:

Νά ένα άληθινά χρήσιμο και έπικαιρο βιβλίο. Χρήσιμο, γιατί μäs κάνει να σκεφθοίμε. Και μäs θέτει μπροστά στην άτομική και τη συλλογική μας εύθυνη για το παρόν και το μέλλον τής φυλής. Και έπικαιρο, διότι άγγιζει βέβαια θέματα με την έθνική μας διάρκεια. Άλλά και με την παρούσα ποικιλότερα κρίσιμη ώρα τής Ιστορίας μας.

Δέν γνωρίζωμε τον συγγραφέα, Τόν συγγραφέα, όμως, το βιβλίο του «Η Ελλάδα δολοφονείται», το όποιο είναι έργο ήθικής έγερσισμοίτης, μπροστά στο θέαμα τής καθημερινής μας φθοράς, που διογκώνεται από στιγμή σε στιγμή, με κίνδυνο να κατακάλυψη τά πάντα.

Τό βιβλίο «Η Ελλάδα δολοφονείται» δέν είναι γέννημα τής στιγμής. Άλλά δημιούργημα μακροπρόβληματισμού. Όξείας παρατήρησης. Και στενής έπαφής με την ιστορία του έλληνο-σμου. Και του έξω κόσμου. Το συμπέρασμα βγαίνει άμέσως από τον τρόπο με τον όποϊον ό συγγραφέας αντιμεττωπίζει τά διάφορα θέματα. Γεγονός είναι, δηλαδή, ότι βουκόμαστε μπροστά σ' ένα κείμενο που θεμελιώνεται σε τρία πράγματα: Στη σωστή αντιμετώπιση του σήμερα. Στην γνώση του ιστορικού χθός. Στόν δραματισμό του έλληνο-σμου αδοϊο.

Τό έργο έχει δύο βασικές πλευρές. Κάνει σκληρή, αλλά καλόπιστη, κριτική των κακώς έχόντων. Και προσαλεί να χαράξει μία γραμμή πλεύσεως άνάμεσα σε πλήθος ύψάλων. Δέν γνωρίζει κανείς αν θα έπιτύχη τούς στόχους του. Βίβαιο είναι, ωστόσο, ό τι προσφέρει σημαντικότατη ύπηρεσία, με την μεθοδική άνατομία τής έλληνο-σμου καταστάσεως, την όποϊαν πραγματοποιεί.

Τά θέματα που άπασχολούν τον κ. Δημήτριο Κ. Σιώζο είναι από τα χαρακτηριστικότερα στις ημέρες μας ως «καιτά». Η έμρμωσις τής έπαρχίας. Η έγκατάλειψη τής νεότητος. Η άναπηρία τής διοικήσεως. Ό τύπος, τό ραδιόφωνο και ή τηλεόρασις, ή έλλειψις πνευματικής ήγερσις, ή έκκλησις, ή πείδα, και, γενικώτερα, ότα βοηθοδν στην κοινωνική και στη φυλετική μας παρκαμή, έξετάζονται με εύθύτητα και άπόλυτη υπευθύνη, για να βγη τελικά ένα συμπέρασμα ως προς τό ποδ βρισκόμαστε που ηγαίνομε, τί πρέπει να γίνη. Και στην λεπτομέρεια αυτήν θα τοποθετούσαμε την ούσα και τη σημασία του βιβλίου.

Ποιοί είναι οι δημιουργοί τής φυλετικής μας κακοδαιμονίας, και ποιοί οι έχθοι τής; Ό συγγραφέας άπαντά χωρίς δισταγμός: «Οι μεγαλύτεροι και οι

πλέον επικίνδυνοι έχθοι τής Ελλάδος υπήρξαν ά νεκάθεν οι ίδιοι οι Έλληνες. Κατά τον ροδν των αίωνων τās θσας ή χώρα μας υπέστη συμφοράς όφειλονται χχι εις την δύναμιν και υπεροχήν των έχθρων τής, άλλα εις την τούφλωσιν και την άλλο-πρόσαλλον νοοτροπιάν των ίδιων των Έλλήνων...»

Η άποψις αυτή, στην όποϊαν στηρίζεται όλόκληρο τό βιβλίο, δέν είναι νέα. Έχει ειπωθί αιώνες πριν. Έκείνο όμως που τής δίνει βαθύτατη αξία είναι ότι στις σελίδες του βιβλίου «Η Ελλάδα δολοφονείται» άποδεικνύεται ή άλήθεια τής, με άναφορές σε θεμελιώδη συμβάντα τής Ιστορίας μας, όπως είναι: ή ύποταγή στοδς Ρωμαίουδ. Η ύποταγή στοδς Τούρκουδ. Η παρά λίγο άποτυχία τής Έπανάστασεως του 1821. Η τραγωδία τής καταστροφής στη Μ. Άσία. Η φοβερή δοκιμασία του 1940-1950 και άλλα με άνάλογο βάρος.

Θά ρωτήσετε: Μά δέν τά γνωρίζομε όλα αυτά; Άσφαλώς ναί. Η συμβολή όμως του κ. Σιώζου είναι ότι με τό βιβλίο του συνειδητοποιοίμε και πράγματα που τά είχαμε προσπάρσει μέσα μας. Και άποκτοίμε μεναλύτοση σννειδησι των δυσκολιών, των έλλείψεων, των ένδεχόμενων, και των κινδύνων του παρόντος. Γιατί ό συγγραφέας του βιβλίου «Η Ελλάδα δολοφονείται», δέν κάνει πολιτική. Δέν έχει ύποπτα φρονήματα. Δέν επιδιώκει να φθείρη. Σκοπεί μόνον στην άληθινή πρόοδο του έθνους μας. Στην καλύτερευσι τής κρατικής και τής κοινωνικής μας πραγματικότητος, με τη συνειδητοποίηση των άτελειών. Με τό ξεπεέρα

σμα των αδυναμιών μας. Ίδιαίτερη σημασία έχει, για μäs, τό κεφάλαιο «Η έγκατάλειψη τής Νεότητος» από τό όποιο αντίγράφομε μίον άλήθεια, που γεννά τρόμο και την όποϊαν, πάρα πολλοί, άποφεύγουν να άναφέρουιν. Η άλήθεια αυτή είναι ότι, «ή έπίσημος πολιτεία και ή έλληνο-σμου κοινωνία έγκατείλειψαν την νεότητα έν τελός εις την τύχη τής. Μόνον των οι νέοι τής Ελλάδος άναζητοδν την πορεία των εις τον σύγχρονον κυκεώνα τής Ιδεολογικής συγχύσεως. Ούδαμότεν και ούδεμια εις αύτούδ προσφέρεται βοήθεια. Από τό νηπιαγωγείο ως τό Πανεπιστήμιον οι νέοι τής Ελλάδος με ούδειαν Ιδεολογίαν, έθνικην και κοινωνικήν, γαλουχοδνται. Ούδεμιας Ιδεολογίας καλοιδνται να γίνουιν όραματισται και άπόστολοι. Ούδέν μαθητικόν και ούδέν σχολικόν πρόγραμμα προστφερεται διά την σφρηλάτησιν των συνειδησεων των νέων τής Ελλάδος... και δι' όλων των μέσων μαζικής έπικοινωνιης τής χώρας μας προσφέρονται οι νέοι μας θύματα εις τās δυνάμεις τής συγχρόνου παρακαμής...»

Υπερβολές όλα αυτά; Όχι βέβαια. Το σημαντικό, όμως, δέν είναι ή βασιμότητα των διαπιστώσεων του κ. Σιώζου. Άλλά ή προοπτική του βιβλίου. Προοπτική έθνική. Προοπτική έλληνο-σμου. Σημαντικό, έπίσης, είναι τό γεγονός πως ό συγγραφέας συνέλαβε τό νόημα του φυλετικού μας παρόντος. Και τό προέβαλε μπροστά μας με τά πιό απλά—δηλαδή, τά πιό κατανοητά—φραστικά μέσά. Πράγμα, που καθορίζει έν πολλοίς την αξία του έργου.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

Του Ίω. Οικονόμου

Μόλις άρχισε ό Μακεδονικός αγωνας οι χωρικοί τής Χαλκιδικής προθυμα εδηλώσαν συμμτοχή εις τās κακάς τόνους έπιτροπās άγώνος. Η συχνή έπικοινωνία των ό τλσρχηγών μετά των κατοίκων, εκιναν ουδ τελευταίους να δείχνουν έμπρακτα την άγάπη των προς τά ανταρτικά σώματα. Στόν Στανόν γνωστοί ήπλαρχηγοί ήσαν οι Παπακώστας, Άστέριος, Τσιουμής, Ηρακλής—μόνόφλαμος—άπό τά Βασιλικά και ό καπετάν Άλέξανδρος, που σπάνια περνούσαν από τό χωριό. Μία μέρα ό καπετάν Άλέξανδρος ήλθε με τό ανταρτικό του σώμα και κατέλυσε στην οικία του Γεωργίου Χασιώτου, που ήταν μέλος τής έπιτροπής άγώνος μετά του Ίω. ννου Οικονόμου. Ληητηρίου Θεοδοωρή και Νικολάου Μπούφτα. Έδω στό χωριό μας ύψηλο και ένας Τουρκάλβανός διασοφίλακας ονόματι Σουλεμάν, ό όποϊός έπειδή ενώριζε, ότι υπήρχαν ανταρτικά σώματα, ήθελε να τα γνωρίση, όπως έπραξεν και ό συνάδελφός του στην Βαβάρια—ό Όσμαν—που ερχόταν πάντοτε σε συνάντηση με τούς άντάρτας, έτρωγε μουζικών και τού έδιναν και φυσιγγία. Η έπιθυμία αυτή του Σουλεμάν μέχρι τώρα δέν είχε πραγματοποιηθί. Μία τέτοια εύκαιρία περίμενε, άλλα ύπή το άπέβη μοιραία. Όταν είδε τās κινήσεις τής έπιτροπής να τακτοποιήμφοια σφακτά, για να περιποιηθί τό ανταρτικό σώμα τ' ο Άλέξανδρος, αντίληφθηκε δέ και τό κατάλυμα των ανταρτών εις τήν προαναφερθείσαν οικίαν, έτρεξε διά να τούς ίδι. Ο Άλέξανδρος μόλις τον άνίκρυσε χωρίς χρονοτριβή διέτιξε να τον σπλοθουβν να τιν δέσουν και να τον εκτελέσουν.

Η έπιτροπή τέν παρακάλεσε να τον αφήση ελεύθερο, διότι ό Σουλεμάν από τό «μεράκι» του να γνωρισθί με τά ανταρτικά του σώματα παρουσιάσθηκε έτσι αυθαίρετα. Ο Άλέξανδρος όμως έμεινε άλάνιστος. Οι άνδρες του τον ώγήγησαν λίγα λεπτά έξω από τό χωριό και τον εκτέλεσαν, από τότε δέ ή τοποθεσία εκείνη ώνομάσθηκε «Σουλεμάν».

Οι Τουρκικές άρχες τον ανεζητούν πολλάς ήμερας, άφου δέ άί άναζητήσεις τους απέβησαν μάταια, ήρχισαν να πιέζουν τούς κατοίκους του Στανού, ιδίως δέ την Έπιτροπήν άγώνος που ή ο και Κοινοτική. Ο Ϋυλοδωμός, τό πρώτο μέτρο των

Τούρκων διά να άποκαλύψουν τά μέλη τής Έπιτροπής σχετική με την τύχη του δασοφύλακος, δέν έφερε κανένα αποτέλεσμα. Τον Ϋυλοδωμό τον διαδέχθηκε άλλο μαρτύριο. Έβαζαν κάτω τούς άνακρινόμενους και στις μασχάρες των έποποθέτουν βρασμένα αυγά. Αυτό τό μαρτύριο άνάγκασε πολλούς να άποκαλύψουν τά συμβάντα. Μόνον ό Ιωάννης Οικονόμου άνακρινόμενος άνθεξε στα μαρτύρια και δέν άπεκάψε άπολύτως τίποτε. Το πήρε άπόφασι δοθείσης εύκαιρίας να δραπετεύση έστω και μπροστά στα μάτια τούς και άς τον πυροβόλησαν από πίσω. Έτσι θα γλιτώσε τά βασανιστήρια.

Όταν ήρθαν να τον πάρουν από τό κρατητήριον, για να τον άνακρινουν και πάλιν, έζήτησεν να τον επιτρέψουν να κάνει την σωματικήν του άνάγκην ειπών: «έπειδή εφέντηδες θα άργήσωμε σ ήν άνάκρισι να με έπιτρέψητε διά σαματικήν άνάγκην». Τόν πήραν λοιπόν δύο Τούρκοι συνοδεία να τον πάνε στό μέρος. Αυτός με ένα σάλτο σκαρφάλωσε στοδ μανδρότοιχο και έφυγε ά στραπατώς. Άμέσως όλοι οι Τούρκοι τον κυήγησαν με πυροβολισμούς πολλούς φωνίζοντες «κατσι Γιαννάκ». Εύτυχώς όμως δέν τον πήρε καμία σφαίρα τον δραπέτη. Η φράσις «κατσι Γιαννάκ» έμεινε τυρομοιώδης έδω και την έμει σε περιπτώσεις φυγής και εξαφανίσεως.

Την έπομένη ήμερα τούς άλλους άνακρινόμενους τούς πήραν σιδηροδεσμίους και τούς πήγαν στοδ Πολύγυρο και τούς εκλείσαν στην αυλακή. Εύτυχώς όμως σε ένα μήνα άλλαξε τό καθεστώς των Τούρκων και άμνηστεύθησαν όλοι οι κρατούμενοι. Με μεγάλη χαρά ξαναγύρισαν πάλι κοντά δικούς των.

Μετά την παροχώρησιν του Συντάγματος—Χοριγέτ—εις τούς Τούρκους, ό καπετάν Άλέξανδρος έγινε προδότης. Οι Γούρκοι συνέλαβαν τον έπισημασμένους Μακεδονομάχους και τούς έδολοφόνου στην ορίζομενοι στις προδοσίες του Άλέξανδρου.

Τό κέντρον διά να σταματήσει τό κατό αυτό άπεφάσισε την έξόνωσιν του Άλέξανδρου. Πράγματι ό καπετάν Άλέξανδρος έσκοτώθη μεταδ Νιγρίτης και Σερωδών έτυχε δέ να γνωρίσω τον άνδρωπον που τον «καθάρισε» εκεί στην Νιγρίτα τό 1912 ότε ήμουν οπαδός του καπετάν Γιαγκλή.

ΠΟΙΗΣΗ

Η ΛΗΘΗ

Καλότυχοι οι νεκροί που [λησμονιάνε την πίκρια τής ζωής, όντας βυθίσει ό ήλιος και τό σουρούπο [άκολουθήσει, μην τούς κλαίς ό κουμός [σου όσος και ιάναι

Τέτοιαν ώραν οι ψυχές δια [ψοϋν και πάνε στής λησμονιās την κοιν [σιταλλένια βροχίθ, μα βοτάρουν τό νερόκι θα [μυαυρίσει, άν στάξει γι' ουτός δάκρυ [όθε άγαπάει

Κι' άν ποιόν θολό νερό [ξανοθυμοϋνται διοβαίνοντας λιβάδια άπ' [άσφοδύλι πόνους πλιτύδ που μέσα [τους κοιμοϋνται

«Α, δέ μοιρεις παρ ά [λαίς τό δείλι. Τους ζωντανούς τά μάτια [σου άς θρηνήσουν. Θέλουν, μα δέ βολεϊ να [λησμονήσουν Λ Μαβίλης

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Νά μην είμαστε ούτε συνταγματικοί ούτε κυβερνητικοί ούτε σε ξενη δεξιά. Άγγλοι, Γάλλοι, Ρώσοι. Νά τούς σεβόμαστε αυτούδ όλους διά την ευεργεσιάν τους και να μäs αφήνουιν ήσυχους έμäs και τον β-σιλέα μας Μακρουγιάννης

Τό να πεθάνης δέν είναι τίποτε. Τό φρικιαστικό είναι να πεθάνης μέσα στην νιροπή, μέσα στο μίσο, μέσα στην άηδία, μετανοιωμένος που γεννήθηκες Ζ. Π. Σέρτο

Είμαστε υπέρ τής κατάργησης των πόλεμων. Ο πόλεμος δέν μäs χρεοζεται. Άλλά δέν μπορούμε να καταργήσωμε τον πόλεμο παρά με τον πόλεμο. Αν θέλομε να μη ύπάρχουν πιά ντουφέκια, άς άδράξομε λοιπόν τά ντουφέκια (από τό «Κόκκινο βιβλίο») Μάο Τσε Τούγκ

Η έλευθερία, που μου άναγωνίζεις, είναι και δική σου. Η έλευθερία να κάνει ό,τι σου άρήσει. Η έλευθερία, δέν είναι ανταλλαγή. Είναι ή έλευθερία. Άντρέ Μαζώ

Ο πολιτισμένος κόσμος δέν είναι παρά ένας άπεραντος θάλαμος από άρρώστους, που γεμίζουιν τον δέρα από βογγητά και στεναγμούς και που λυώιντε από κάθε λογής βάσανα Μ. Νορντόου

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Ο άνθρωπος είναι σκληρότερος κι από τό σίδερο, στερεότερος κι από την πέτρα και πιό εύθραυστος κι από τό ρόδο τουρκική Κάθε ά θρωπος έχει ένα πολύτιμο βιβλίο κρεασμένο άπ' τό λαϊκό του τής Σομαλίας Ο άδελφός μου μασιέται, άλλα δέν καταπίνεται παροιμια των Σομαρά

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΓΛΙΚΗΣ—ΓΑΛΛΙΚΗΣ

I. ΜΙΧΑΛΙΟΥ

Άριθμ. άδειας λειτουργίας: Θ' ΣΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 85733]2—11—63. ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ 23189]2—10—68 12 έτη πείρα

Μάθετε σωστά Άγγλικά με όπτικοακουστικό σύστημα διδασκαλίας, χωρίς κόπο και διάβασμα. Με τό νέο σύστημα διδασκαλίας δέν χρειάζεται μελέτη στο σπίτι. Θα λειτουργήσουν και τμήματα ΓΑΛΛΙΚΩΝ. Δοκιμαστικώς ή φοίτησι ΔΩΡΕΑΝ. Έγγραφέδ στο ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ. Έναρξη μαθημάτων άρχάς Όκτωβρίου Έκ τής Διευθύνσεως

ΜΙΧΑΗΛ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Στρατιωτικός Ίατρός Νευρολόγος—Ψυχίατρος Ίατρείον: Γενική Κλινική «Εύαγγελισμός» Άλέξ. Παπαναστασίου 17 Τηλ. 819—919 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΥΡΟΥ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ διαμερίσματα και καταστήματα εις κεντρικόν σημείον τής πύλεως Πολυγύρου.
Πληροφορία τηλ. 22—193 και 22—842

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΒΑΓΙΩΝΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Γ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΝΕΦΡΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΑΣΕΩΣ
ΛΕΧΕΤΑΙ 9—1 π.μ. ΚΑΙ 5—8 π.μ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ 3 (1ος ΟΡΟΦΟΣ) ΤΗΛ. 228—685 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ, ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΩΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟ

Ίδρυτής: Νικόλαος Γεροχορήτος Ίδιοκτήται—κληρονόμοι Ν. Γεροχορήστου

Εκδότης: ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Διευθυντής

ΘΕΟΧ. ΣΙΩΩΣ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΕΚΕΡΗΣ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Φυσικά πρόσωπα 150 δραχ. Νομικά πρόσωπα (κατώτερον) 300 δραχ

Εξωτερικού 22 δολάρια Εμβάσματα—Επιταγαί κ. Νικ. Θ. Παπαδόπουλον Πολύγυρον

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ο Δάσκαλος στο χωριό δεν φτάνει να νάνι Ικανός, να κάνει τα παιδιά, να μάθουν γράμματα. Πρέπει και να νάνι υπόδειγμα νοικοκύρη, πολίτη, ανθρώπου. Κι' δλ' σ'ατά χωρίς, να δυσαρρεστή κανένα. Τό παιδί πρέπει να πρσβιβασιθή, έμαθε, δέν έιαθε, δσα χρειάζονται, για ν' άνεβή στην μεγαλύτερη τάξη. Αλλοιωματικά, κοντά είναι ό επιθεωρητής. Κι' άλλοιμονό του, αν καμιά νόχτα άργυπεπάτησε ή αν ήπτε κανένα παραπάνω και έξοπαζε, έστ'σ και πάντοτε αξιόπρεπα!

Ο Δάσκαλος πρέπει να τά ξαίρει όλα και ποτέ να μη δειχτει άμέλεια ή άπρωθυμία. Αυτόσ πρέπει, να βάζει σε κάθε έπίσημη γιορτή, τον πανηγυρικό της μέρας. Αυτόσ πρέπει να νάνι σε κάθε Έπιτροπή.

Πολύ νέος και μ' άδιάφθορα άκόρια τά Ιδανικά του, όνειρεύεται τό Ιδανικό οχολειό. Κι' ούτε ότο πεύεται, ότι μ' αυτό τό Ιδανικό θα πεθάνει. Τό χωριό είναι πολύ μικρό, για τή νεότη του. Μα την ξεχνάει με τή δουλειά, με τον άγωνα και τή φιλοδοξία, να δημιουργήσει και ν' άποδειξει την εκπαιδευτική του αξία.

Τους άγαπάει και τους πονάει τους μικρούς μαθητές του και προσπαθει, να όπλσει τό νοι και τήν ψυχή τους όσο μπορει περισσότερο, για να μπορουν, να παλεύουν τά θερια, που τους περιμένουν στη ζωή τους, να μπορουν να φιλάδ τον έζυτό τους και να βοηθάν τους άλλους.

Δέν θ' άργήσει όμως, να καταλάβει, ότι ματαιοπνεύ, ότι κάνει ένα σύγχρονο πόλεμο, που χρειάζ'ται άτομικές βόμβες, με σφεντόνες και τόξα. Κι' ότι, όσο κι' αν θυσιάσει τή ζωή του, ότε τον εύγενικό σκοπό του θα πετύχει, ότε μια λέξη άναγνωριστική της θυσίας του θ' άκούζει.

ΓΙΜ

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΘΗ ΝΕΑ ΜΟΝΑΔΑ ΤΗΣ "ΜΑΓΚΝΟΜΙΝ", ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΙ ΠΑΤΛΙΔΑ

Ο ύπουργός Βρείου Ελλάδος κ. Νικ. Μάρτης έγκαινιάσε πρό ήμερών νέα μονάδα επξερνασίας λευκολίθου για τήν παραγωγή καυστικής και διπύρου μηχανσίας της εταιρίας «Μαγκνομίν» που βρίσκεται στην περιοχή Καστρί του Πατλιδά (περιφέρεια Πολυγύρου)

Ο ΥΒΞ κ. Μάρτης εγκαινιάζων τήν μονάδα, έτόνισεν ότι στόχοι της κυβερνήσεως και ιδιαίτερα του κ. πρωθυπουργού είναι όχι μόνον ή άνευρησας τοι άγνωστου πλοισιατάτου όρυκτοδ πλύτου και ή άναπροσρμογή των πάσης φύσεως καλλιεργειών, αλλά και ή μεταποίησι των ύφισταμένων σήμεραν πρώτων ύλάν σέ έπάνωμα βιομηχανικά προϊόντα, για να μην ύφιστάνται τον έκάστοτε άνταγωνισμό των ανά τον κόσμο άνωμόμων πρώτων ύλάν.

Προηγουμένως, έγινε άγισμός από τον μητροπολίτη Κασσανδρείας κ.κ. Συνέσιο και στην συνέχεια άμίλησε ο προεδρος της Μαγκνομίν κ. Διακόπουλος, ο όποιος είπε ότι ή εταιρία από τό 1957 παράγει διπύρο μαγνησια για πρώτη φορά στην Ελλάδα, και ότι τό σύνολο της παραγωγής της βιομηχανίας έξάγεται. Έπίσης, έτόνισε ότι Έλληνες τεχνικοί της εταιρίας με έπικεφαλής τον γενικό διευθυντή κ. Πέλ, ύστερα από μακροχρόνιες προσπάθεις και πειραματισμούς παρά τις δυσμενείς συνθήκες έπέτυχαν να άσποήσουν πτωχότερα σε περιεκτικότητα μεταλλεύματα, χωρίς να άυξηθή τό κόστος, ώστε τό προϊόν να γίνη συναγωνισιμο και να παραταθή ή ζωή του μεταλλεύου.

Τέλος, είπε ότι τό πρώτο στάδιο επενδύσεων έντός του 1975, μαζί με τήν νέα έγκατάσταση, θα είναι

τής τάξεως των 155.000.000 δραχμών, με άξητι παραγωγής της διπύρου μαγνησίας έτησίως από 50 σε 65.000 τόννους. Τό δεύτερο στάδιο θα είναι επένδυσις ύψους 660.000.000 δραχμών και ή παραγωγή θα άυξηθή από 65 σε 110.000 τόννους έτησίως.

Τέλος άμίλησε ο γενικός διευθυντής της εταιρίας κ. Πέλ, ο όπος άνεφέρθη στις δραστηριότητες της Μαγκνομίν και εις τήν πρανωματοποίησι μιας σειράς έργων που έχει προγραμματίσει ή εταιρία έντός πέντε έτών.

Επίσης, είπε, ότι στα προσεχή έτη θα γίνη έκμετάλλευσις του κοιτάσματος του Ανατολικού Καστρί που είναι τώρα άνεπαφον και ότι ή εταιρία θα άνανειρη έργαστάσιο οικόδομικών πλακών εις τήν περιοχήν Καστρί και τα περισσότερα μηχανήματα εύρισκονται ήδη στην Ελλάδα.

Στήν τελετή των ένκαινίων έκτός από τον κ. ΥΒΞ, παρέστησαν ο βουλευταί Χαλκιδικής κ. Φιλίππιδης και Στάμος, ο γενικός γραμματεύς του ΥΒΞ κ. Κ. Μαρινάκης ο νομάρχης Χαλκιδικής κ. Μπαλκίτσας, ο δήμαρχος Πολυγύρου και Ν. Μουδανιδών, προϊστάμενοι δημοσίων ύπηρεσιών, κοινοίάρχες των γειτονικών χωριών, πελάται της εταιρίας άπ' όλα τά κράτη της Ευρώπης. Στό τέλος στο «Γερακίνα Μπήτης» παρέτέθη γεύμα προς τιμήν του κ. ύπουργού και των άλλων προσκεκλημένων της εταιρίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΦΩΝΕΣ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΟΔΗΓΟΙ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Πρός τήν τοπικήν έφημεριδα «Φωνή Χαλκιδικής» εις Πολύγυρον

Διά πρωτοβουλίας του τοπικού τμήματος Έλληνιδών όδηγών Νέων Μουδανιδών τήν Τετάρτην 10ην Σεπτεμβρίου και ώσαν 8.30' μ.μ. εις τήν αίθουσαν συνεδρισέων του Δήμου παρουσία των τοπικών άρχών και πλήθους κόσμου έγινετο προβόλη κινηματογραφικής ταινίας «Άττίλας 74». Η πρσβό

λή πλαισιώθη δια έκθέσεως φωτογραφιών σχετικών μετά των γεγονότων εισβολής των Τούρκων εις τήν Κύπρον.

Πρό της ένάρξεως της έκδηλώσεως άμίλησεν ή όδηγός Αικατερίνη Λιναρδίδι δια τήν Κύπρον και τον Έλληνισμόν αύ ής ανά τους αιώνας.

Τό τοπικόν συμβούλιον του Σ.Ε.Ο. εύχαριστεί θερμώς τό ένθικόν ίδρυμα «Βασιλεύς Παύλος» δια τήν προσφοράν της ταινίας και των φωτογραφιών. Τό Διοικ. Συμβούλιον

Δ' ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΓΑΚΗΣ ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ—ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ ΔΙΟΝΗΣ ΤΗΣ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ (ΑΣΥΛΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΡΜΟΥ 54 (Πλησίον πλατείας Αγίας Σοφίας) ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΙΑΤΡΕΙΟΝ 272—583 ΟΙΚΙΑ 229—367 ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ 277—987 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΡΑΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΝΑ ΠΑΡΕΦΡΟΝΗΣΕ Η ΕΛΛΑΣ;

ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ του 1949, έν ύψει διεξαγωγής βουλευτικών έργων, έεθεθη τό θέμα της νομιμοποίησεως του ΚΚΕ. Ο άείμνηστος Γεώργιος Παπανδρέου όμιλών τήν 18 Οκτ. 1949 σε συγκέντρωσιν πολιτικών του φίλων έλαβε τήν άκόλουθο θέσιν:

«...Υπάρχει τό αίτημα νομιμοποίησεως του ΚΚΕ. Η διαφωνία μας είναι άπόλυτος. Διά λόγους ήθικούς, δια λόγους ψυχολογικούς ει αι άδύνατος ή άναγνωριστις του κομμουνιστικού κόμματος. Είναι τόση ή έκτασις της προδοσίας, είναι τόση ή έκτασις του έγκλήματος, είναι τόσαι αι καταστροφές και αί θυσιαί της Ελλάδος, αι ό ποιαι υπερέβησαν τάς θυσιαίς του έπικού άγώνος έναντίον των δύο αυτοκρατοριών, οι σιτε ούδέποτε τό Έθνος και ο Λαός μας θα άνεγνώριζον τήν επάνοδον των προδοτών και των έγκληματιών εις τους κόλπους του πολιτικού βίου της Χώρας.

Αλλά δέν είναι μόνον οι ήθικοι και ψυχολογικοί λόγοι. Δέν είναι μόνον τό συναισθημα των Έλλήνων, τό όποιον άρνείται τήν νομιμοποίησιν. Υπάρχουν έπίσης ένθικοι και πολιτικοί λόγοι. Άναγνωριστις του ΚΚΕ όσ πλοματιαν και με ύλικήν νομιμου πολιτικού κόμματος

σημαίνει συνθηκολόγησιν του Έθνους. Σημαίνει ή:ταν του Έθνους και θρίαμβον του κομμουνισμού. Με τήν άναγνωριστις του κομμουνιστικού κόμματος, ένώ ό συμμοριτισμός θα έχη ήττηθή, όμως ο κομμουνισμός θα έχη νικήσει και θα γίνη άκατομάχητό ή άκτινοβολία του εις τό μέλλον».

Μάλιστα στη συνέχεια έξετήσε να περιληφθή στο έκπνονούμενο τότε Σύνταγμα ή άκόλουθος διάταξις:

«Δέν άναγνωρίζονται ως πολιτικά κόμματα, όσα έχουν έξάρτησιν από τό έξωτερικόν, λειτουργούν συνμοτικώς και άποβλέπουν εις τήν βιαίαν κατάληψιν και διατήρησιν της άρχής»

Και κατέληξε με τήν διαπίστωσησιν και παραινέσιν:

«Αν ο συμμοριτισμός συνεχισθεί, ο κομμουνισμός εξακολουθεί να ύπάρχη. Θα άλλξη μόνον φάσεις, προσωπεια, τροπον άγώνος. Θα μεταβληθί εις δημαγωγόν της κοινωνικής άθλιότητος...» (πόσο προφητικά άποδεικνύονται τά λόγια του!).

«... Πρέπει να άντισταθώ μεν εις τον κομμουνισμόν με όλας τάς δυνάμεις, που διαθέτομεν. Με τά ιδανικά μας με τήν παιδείαν μας, με διπλωματιαν και με ύλικήν δύναμιν...»

(ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ) σελ. 197—211)

Οι σοφές όμως θέσεις και οι συνετές παραινέσεις ένός άγνού πατριώτου και ιδεολιστού πολιτικού έλησημονήθησαν σήμερα' και άπεροφίθησαν ως άχρηστες. Ο κομμουνισμός νομιμοποιείται ά εν ύρων και περιορισμών. Ο κομμουνισμός αφήνεται άσώδτος να ύπονομηύη τό Έθνος και τήν Δημοκρατία. Ο κομμουνισμός εορτάζει τήν επέτειο ίδρύσεως του ΕΑΜ (ένωση Αδελφών Μόσχας). Ο κομμουνισμός συντιβεί θρησκευτικά και ένθικά σύμβολα. Ο κομμουνισμός προκαλεί τήν ένθική μνήμη και είαισθησία. Ο κομμουνισμός — θρασύτατος και άναιδής, έπας πάντοτε ζητεί...να άναγνωρισθύνώς ένθική άντίστασις τά φρικιαστικά του έγκλήματα.

Και όλα αυτά χωρίς ο κομμουνισμός να έγκιταλείψη τις συνμοτικές του μεθόδους' χωρίς να άποκηριξη τό έγκληματικό του παρελθόν' χωρίς να επιδείξη έμπρακτο μεταμέλεια...

Να παρεφρόνησε τάχα ή Ελλάδα; Να άδηγείται αύτό τό δύσμοιρο Έθνος στον άφανισμό; Να μη έμεινε όρθιο τίπο; Η θα συνέλθωμε, οι Έλληνες και Χριστιανοί, λίγο από της άβύσσου; Ο ΣΤΟΧΑΣΤΗΣ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

Η Άρναία έθρήνησε τό τελευταίο καιρό για τό χαμό τριών δημοτών της, που συνετελεσαν στην πρόοδο και τήν προκοπή της.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΝ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ

Έργολάβος, γυιός του άείμνηστου μπάρμπα Κώστου Κεχαγιά έργολάβου. Σκληρή μοιρα τον κτύπησε και τον πήρε από κοντά μας στο άνθος της ηλικίας του με πλήρη δραστηριότητα. Συνεργαζόμενος με τον αδελφό του Χρήστο, δέν έπαυσαν να προσφέρουν στη γενετείρα των ότι έζητήθη. Πάντα πρό

θυμος, άπλος στους τρόπους και τις συναναστροφές του, μεγαλψυχος, έκαμε πολλά καλά στην Άρναία, όπως τήν δωρεάν άσφαλτόστρωσι του δρόμου προς Αγίαν Παρασκευήν κλπ. Ο θάνατός του συνεκλόνησε τους συγχωριανούς του, οι όποιοι πράγματι τον έκλαψαν.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΑΠΟΥΝΑΣ

Στις 11 τρέχοντος κηδεύθη στην Άρναία ο Χαράλαμπος Σαπουνας.

Από νεαρωτάτης ηλικίας ύπηρεσε πρωτόπορος σε κάθε πρόοδο της γενετείρας του. Έκ των ιδρυτών Μορφωτικού και άθλητικού συλλόγου Άπόλλωνος, συμμετείχε σε κάθε πολιτιστική κίνησι. Έκ των δημιουργών και μετόχων της γνωστής χορωδίας και μαντολινάτας «Ρέγκου», ποδοσφαιριστής της πρώτης ομάδος του Άπόλλωνος πρωτοστατούσε σε θεατρικές έκδηλώσεις, και σε όργανωσι έκδρομών και έορτών. Τό να ξεχνάη κανείς τέτοιους ανθρώπους είναι πολύ δύσκολο.

Σημ. ΦΩΝΗΣ: Η Άρναία άνέδειξε πάντοτε άξιόλογους άνδρες. Έδημιούργησεν έντυπωσιακή σε όλους τους τομείς και ο' έλες τις δραστηριότητες παράδοσιν. Ο άείμνηστος μάρμπα—Χρήστος Παπαγιάννης αφήνει δυσαναπλήρωτο κενό στην αγορά της Άρναίας, τήν όπεία επί μια όλόκληρη ζωή ύπηρετήσεν. Ο εύλαβής Βασίλειος Κεχαγιάς ήτο ξεχωριστή φυσιογνωμία στον τεχνικό κόσμο. Ο προοδευτικός Χαράλαμπος Σαπουνας ύπηρεσε πρωτοπορια σε κάθε πολιτιστική κίνησιν. Καθένας τους διεκρίθη ιδιαίτέρως στο δικό του πόστο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Στις 13 τρέχοντος κηδεύθη στην Άρναία με παλλαϊκή συμμετοχή και με όλες τις τιμές που τό αξίζαν ο άείμνηστος Χρήστος Παπαγιάννης ο γνωστός «μάρμπα Χρήστος», σε όλους που πέρασαν από τήν Άρναία και έφαναγον στο φουρισμένο μαγειρείο του. Τό μικρό σε χώρο μαγαζί του ήταν μεγάλο χάρις στη άφθαστη δημιουργικότητα δραστηριότητα και Ικανότητα του μάρμπα Χρήστου και του γυιού του έξαιρέτου Άν

τώνη. Πέραν από τό έξαιρέτο φαγητό που προσέφερε σκορπούσε στους πελάτας του τό κέφι και τό γέλιο με τό χιοθμορ που τον διέκρινε. Υπήρξεν άναντικατάστατος. Με τό κλεισιμο του μαγαζιού του και τον θάνατό του δηπλήρωτο κενό για τήν Άρναία και τους ταξιδιώτες. Υπήρξεν άριστος οικογενιάρχης αναθρέψας τά τρία παιδιά του με τά ναματα της καλωσύνης και της χρηστοθητίας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ μετεκπαιδευτής επί 2ετίων έν Λονδίω Ειδικός επί των Στραβισμών και των φακών επαής Δέχεται: 9—1.30' και 6.30'—8.30' Αγίας Σοφίας 32 Τηλ. 232—701 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΔΗΜ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ (Δικηγόρος) πλατεία Ίωάν. Μεταξά 7 Θεσσαλονίκη Τηλεφ. 519—965 ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΝΗΣ Συμβολαιογράφος δόδς Μεγάλου Αλεξάνδρου 28 Τηλ. Γραφείου 0373] 1—318 Νέα Μουδονιά Χαλκιδικής

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΟΙ ΜΗΛΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΑΓ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Συνέχεια εκ τής 1ης σελίδος

ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ είναι οι παραγωγοί μήλων στον Άγιο Πρόδρομο. Μολοντί έφέτος είχαν αρκετή και έκλεκτή έσοδεία, κάθονται σ' ανάμεινα κάρβουνα από την άπορροια τής αγοράς να ζητήση τή προϊόν τους Έμποροι έν φάνηκαν ακόμη στον όριζοντα. Καί, όσο περνούν οι μέρες, τόσο ή άγωνία και ή άβεβαιότης των άγιοπροδρομιτών μεγαλώνει.

Ύπιτακτική άνάγκη είναι να ληφθούν άμεσα μέτρα διά τήν διάθεσιν τής μηλοπαρτωγής. Ό μόχθος του άγρίου είναι έιέρς. Καί πρέπει τό Κράτος να τών προστατεύση.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Συνέχεια εκ τής 1ης σελίδος
Όταν καλούμεθα να τήν έφαρμόσωμεν επ' ώφελεία των έχθρων μας. Μετ' άγαλλιάσεως όμως τήν δεχόμεθα, όταν τυχόν έφαρμόζεται άπό τούς έχθρους μας επ' ώφελεία μας. Όχι τήν δεχόμεθα, αλλά και θαυμάζομεν τόν τηρητήν τής. Τόν θεωρούμεν δν έξαισιον, δν πού με τήν άπροσδότηρον έներγείαν του άποδεικνύει πόσον χωματένιοι εμεθα έμετς και πόσον αιθήριοι είναι εκείνοι. Πόσα δάκρυα και θρηνηλογήματα και δράματα άτομικά και όμαδικά θα έπραλαμβάνοντο, αν τό σύνθημα του Χριστου έπηρεάζε τούς περισσότερους. Θά έπεριορίζοντο αι έκδικήσεις και τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως ούδέποτε θά ίδρύνοντο. Ούτε βασανισμοί, διαφωνούντων πολιτικώς, θα ύπηρχον. Τουλάχιστον, αν δέν ήμπορομέν να κάμνωμεν καλόν, άς άποφεύγωμεν τό κακόν εις βάρος του έχθρου μας. Καί τοϋτο κάτι είναι.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχίρομε θερμότατα τήν άνοστική μας ίατρό κ. Αφροδίτη Κορίθη-Χαριάντην διά τισ πολιτικές έπιστημονικές και ευρύτερες κοινωνικές υπηρεσίες, πού προσφέρει στο χωριό μας και τήν περιοχή.

Βασίλειος Πιτσιόλας Δουμπιά Χαλκιδικής

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διά τής ύπ' αριθμ. 104] 1975 άποφ. του Πολυμελοϋς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής, άνεγνωρίσθη σωματειον υπό τήν έπωνυμίαν «ΕΝΩΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΡΝΑΙΑΣ» με έδραν τό Στρατώνιον Χαλκιδικής και σκοπόν τόν έν τψ έγκριθέντι καταστατικψ άναγραφόμενον τοιοϋτον.

Έν Αρναία τή 26-9-75

Ό Πληρέξουσος Δικηγόρος ΜΑΝΟΣ ΜΑΝΑΣΣΗΣ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΓΓΛΙΚΗΣ-ΓΑΛΛΙΚΗΣ

Ι. ΜΙΧΑΛΙΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Η συνεργασία του Φροντιστηρίου με τήν καθηγήτρια Διδασκαλή Τυροβοϋζη Ευάγγελία έχει λήξει ή δε καθηγήτρια Διδασκαλή Τυροβοϋζη Ευάγγελία ούδεμίαν σχεσιν έχει με τό Φροντιστήριο.

Θά λειτουργήσουν τμήματα Γαλλικών με χτημηλότερα δίδακτρα άπό πέφυσι και θα διδάξη ή καθηγήτρια κυρία Χ. Βαβήτη-Γσακίρη, άριστοθχος Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Έκ τής Διευθύνσεως

ΔΗΛΩΣΙΣ, ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Μαργαρίτας συζύγου Γεωργίου Μπέσσου, τό γένος Σιμεών Γκατένιο, κατείχου τον τμήμα ΚΑΝΑΔΑ (1155) ΡΟΥΣ. CHESTER BLUD Μ.)

Έν Θεσσαλονίκη τή 2] βρίου 1975

Προτιθέμενη να συνάψω επ' άπαξ ή κατ' έπανάληψιν έν ή πλειονά ένυπόθηκα δάμεια παρα τής Έθνικής Κτηματικής Τραπέζης τής Ελλάδος πρὸς τόν σκοπόν άποπερατώσεως μιās οικίας και να παραχωρήσω αϋ ή προς άσφάλειαν τών δανείων του τών τό δικαίωμα έγγραφής πρώτης ή πλειόνων έπομένων κατά τάξιν ύποθηκών παραχωρούμενων διαδοχικώς επί του κατωτέρω περιγραφόμενου κτηματικού τμήματος:
Επὶ ένός άγροτεμοχίου εκτάσεως μέτρων τετραγωνικών έννέα χιλιάδων (9.000) μετά του έν αϋτψ ένός έλαιόδένδρου κειμένου εις θέσιν «Κλεισόουρα» τής κτηματικής περιφέρειας τής κοινότητος Κρουσηγής εις Κασσάνδραν Χαλκιδικής, συνορευομένου γύρωθεν με ιδιωτικήν οδόν και δόσος, με άγρον Γεωργίου Μανώλα, με ύπόλοιπον άγρον Χαίτη Αλβου, και με άγρον Δημητρίου Σκέντου (ή Σέντα) και Αργυρίου Κρήτου και άποτελούσης τμήμα άγροτεμαχίου μεγαλύτερης εκτάσεως ήτοι 12.500 μ.ε. κειμένου εις τήν ως άνω θέσιν και συνορευομένου γύρωθεν με ιδιωτικήν οδόν και δόσος, με άγρον Γεωργίου Μανώλα, με άγρον Αστερίου Δημητρίου Κωνσταντινούδη και με άγρον Δημητρίου Σκέντου (ή Σέντα) και Αργυρίου Κρήτου—δικακήρυσσώσασιν τήν τού κήματος τούτου τυγχάνω αποκλειστική κυρία, νομική και κατοχική, από του έτους 1963 περιήλθεν δέ τούτο εις έμε έξ άγρούς δυνάμει του ύπ' αριθμ. 2679] 23-3-1963 συμβολαίου τής Συμβολαιογράφου Θεονίκης Αθανούλας Α. Μπερούση, νομικώς μεταγγεγραμμένου έν τψ Υποθηκοφυλακείω Κασσάνδρας έν τώ αριθμ. 12 και αριθμ. 33, παρά των α) Αστερίου Αναστασίου Κωνσταντινούδη, β) Ευαγγελίου συζύγου Βασιλείου Μιχαλάκη, τό γένος Θεοδώρου Κωνσταντινούδη, γ) Σοφοκλή Νικολάου Κωνσταντινούδη δ) Δημητρίου Νικολάου Κωνσταντινούδη, ε) Κωνσταντίας συζύγου Χρήστου Μαντζαρίδη, τό γένος Νικολάου Κωνσταντινούδη, στ) Αστερίου Δημητρίου Κωνσταντινούδη, ζ) Κλεάνθους Δημητρίου Κωνσταντινούδη, η) Μαγδαληνής χήρας Θεοδώρου Κωνσταντινούδη, τό γένος Κωνσταντίνου Υδραίου, θ) Ελένης συζύγου Γεωργίου Γραμμμένου, τό γένος Θεοδώρου Κωνσταντινούδη, ι) Σοφίας συζύγου Κωνσταντίνου Μηνιά, τό γένος Θεοδώρου Κωνσταντινούδη, ια) Κωνσταντίας συζύγου Γεωργίου Πιπίνου, τό γένος Θεοδώρου Κωνσταντινούδη, ιβ) Διαμάντης χήρας Αναστασίου Κωνσταντινούδη, τό γένος Δημητρίου Βασιλικού, ιγ) Γεωργίου Αναστασίου Κωνσταντινούδη, ιδ) Δημητρίου Αναστασίου Κωνσταντινούδη, ιε) Γεωργίου Θεοδώρου Κωνσταντινούδη και ιστ) Νικολάου Αναστασίου Κωνσταντινούδη άφ' ής χρονολογίας ήμερομηνία και κατέχου τούτο μετρίχτην τήν ως άνω άκίνητον άς ακλουθως:
α) εις τόν Κλεάνθη Δημητρίου Κωνσταντινούδη κατά

τό 1]5 έξ άδαιρέτου εκ κληρονομίας του άνευ διαθήκης ήσαν Αναστασίου Κωνσταντινούδη, Νικολάου Αναστασίου Κωνσταντινούδη, Αστερίου Κωνσταντινούδη άφ' ής χρονολογίας ένέμετο και κατείχον τούτο μέχρι τής εις έμε πωλησεως του, β) εις τόν Αστερίου Δημητρίου Κωνσταντινούδη κατά τό 1]5 έξ άδαιρέτου εκ κληρονομίας του άνω πατρός του Δημητρίου Αστερίου Κωνσταντινούδη άφ' ής χρονολογίας ένέμετο και κατείχον τούτο μέχρι τής εις έμε πωλησεως του, γ) εις τούς Δημητρίου Νικολάου Κωνσταντινούδη, Σοφοκλή Νικολάου Κωνσταντινούδη και Κωνσταντία συζύγου Χρήστου Μαντζαρίδου κοινώς άδαιρέτως και κατ' ίσομοίρην τό 1]5 έξ άδαιρέτου εκ κληρονομίας του άπ' άβιόσαντος ως άνω έν έτει 1932 πάππου των Δημητρίου Αστερίου Κωνσταντινούδη, του πατρός των Νικολάου Κωνσταντινούδη προαποβιώσαντος, άφ' ής χρονολογίας ένέμετο και κατείχον τούτο μέχρι τής εις έμε πωλησεως των, δ) εις τούς Μαγδαληνήν χήραν Θεοδώρου Κωνσταντινούδη, Ευαγγελία συζύγου Βασιλείου Μιχαλάκη, Ελένην συζύγου Γραμμμένου, Κωνσταντία συζύγου Τριανταφύλλου Πιπίνου, Σοφίαν συζύγου Κωνσταντίνου Μηνιά, Γεωργία Θεοδώρου Κωνσταντινούδη τό 1]5 έξ άδαιρέτου κοινώς άδαιρέτως και κατά τό 1]4 εις τήν Μαγδαληνήν χήραν Θεοδώρου Κωνσταντινούδη κατ' ίσομοίρην δέ τά λοιπά 3/4 εις τούς λοιπούς, εκ κληρονομίας του άβιόσαντος άνευ διαθήκης τό έτος 1941 Θεοδώρου Δημητρίου Κωνσταντινούδη άφ' ής χρονολογίας ένέμετο και κατείχον τούτο μέχρι τής εις έμε πωλησεως και εις τόν κληρονομούμενον τό έξ 1]5 μερίδιον ειχαν περιέλθει εκ κληρονομίας του αϋτου ως άνω πατρός του Δημητρίου Αστερίου Κωνσταντινούδη άφ' ής χρονολογίας ο ρηθείς Θεόδωρος Δημητρίου Κωνσταντινούδης ένέμετο και κατείχον τούτο μέχρι του έπισυμβάντος έν έτει 1941 θανάτου

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

1. Τό Γενικόν Νοσοκομείον Χαλκιδικής κατόπιν τής ύπ' αριθμ. 15]75 άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, προκηρύσσει τήν επί τηρεία πλήρωσιν μιās θέσεως Διαιτητή Παθολογικής Κλινικής επί βαθμψ 3ου.
2. Η προθεσμία ύποβολής αίτησεως μετά των νομίμων δικαιολογητικών, άρχεται από τής πρώτης δημοσιεύσεως τής παρούσης και λήγει μετά πάροδον τριάντου (30) ήμερών από τής τελευταίας δημοσιεύσεως ταύτης εις τόν ήμερήσιον τύπον.
3. Η αίτησις μετά των δικαιολογητικών δέου όπως ύποβληθή έντός τής ως άνω προθεσμίας εις τήν γραμματεία του Περιφερειακού Συμβουλίου κρισεως Ιατρικού Προσωπικού, είτε άπ' ευθείας, είτε μέσω τής Γραμματείας του ήμετέρου Νοσοκομείου.
4. Ομοίως προκηρύσσει τās κάτωθι θέσεις.
α) Μία θέσις Μικροβιολόγου Ιατροϋ επί ώριαία αντιμεσθία
β) Μία θέσις Ακτινολόγου Ιατροϋ επί ώριαία αντιμεσθία
γ) Μία θέσις Νοσοκόμου
δ) Μία θέσις Βοηθού Φαρμακείου επί βαθμψ 10ου
ε) Μία θέσις Γραμματέως επί βαθμψ 10ου
Προθεσμία ύποβολής δικαιολογητικών 30 ήμερών από τής τελευταίας δημοσιεύσεως.
Πληροφορία παρέχονται κατ' έκάστην ργάσιμον ήμεραν εις τήν Γραμματεία του Ιδρύματος τήλ. 22-246
Ό Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΟΥΧΟΥΤΑΣ

του, ε) εις τούς Διαμάντη χήραν Αναστασίου Κωνσταντινούδη, Νικολάου Αναστασίου Κωνσταντινούδη, Αστερίου Κωνσταντινούδη, Αστερίου Κωνσταντινούδη, Γεωργίου Αναστασίου Κωνσταντινούδη, Δημητρίου Αναστασίου Κωνσταντινούδη, Γεωργίου Αναστασίου Κωνσταντινούδη τό 1]5 έξ άδαιρέτου κοινώς άδαιρέτως και κατά τό 1]4 εις τήν Διαμάντη χήραν και κατ' ίσομοίρην εκ κληρονομίας του άβιόσαντος άνευ διαθήκης έν έτει 1954 Αναστασίου Δημητρίου Κωνσταντινούδη, εϋνοιας τήν κληρονομίαν άπεδέλθησαν διά τής ύπ' αριθμ. 2654] 1963 δηλώσεως άποδοχής τής Συμβολαιογράφου Θεονίκης Αθανούλας Μπαρότση μεταγραφείσης εις τά αϋτά ως άνω β' βιλία έν τώ αριθμ. 12 και αριθμ. 30 και άφ' ής χρονολογίας ένέμετο και κατείχον μέχρι τής εις έμε πωλησεως του και εις τόν κληρονομούμενον ειχαν περιέλθει τό έξ 1]5 μερίδιον εκ κληρονομίας του αϋτου ως άνω πατρός του Δημητρίου Αστερίου Κωνσταντινούδη άβιόσαντος έν έτει 1932 σφ' ής χρονολογίας ο ρηθείς Αναστάσιος Δημητρίου Κωνσταντινούδης ένέμετο και κατείχον μέχρι του έπισυμβάντος έν έτει 1954 θανάτου του Εις τόν αρχικόν δικαιοπάροχον Δημητρίου Αστερίου Κωνσταντινούδη τό όλον ήσαν περιέλθει από Τουρκοκρατίας ένέμετο δέ και κατείχον τούτο μέχρι του έπισυμβάντος θανάτου έν έτει 1932.

Προσκαλώ δέ πάντα έχοντα ή άξιούντα οιοδήποτε έμπράγατον δικαίωμα ή νομήν επί του κήματός μου τοιτου όπως συμφώνως τψ άρθρου 2 παρ. δ του Νόμου 3743] 1929 «περι των εις τήν Έθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν τής Ελλάδος παραχωρούμενων ύποθηκών επί οικιών εις τας Νέας Χώρας» γνωστοποίηση έμπροθέσμως όπου ο ως άνω Νόμος όρίζει τήν τυχόν δικαίωμάτα του.
Η Δηλοϋσα και Προσκαλοϋσα (Μαργαρίτα Ι. Μπέσσου)

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ

Επὶ τή ενάρξει κατασκευής νέας οδού Αρναίας—Θεσσαλονίκης μέσω Ζερβοχαριών, ήτις έα εξυπρείτηση συνκοινωνιακώς ολοκλήρον τήν Βόσειον Χαλκιδικήν, ό Δήμαρχος και ό Δημοτικήν Συμβούλιον Αρναίας θεωρεί υποχρέωσιν του να έκφράση δημόσιως και εκ μερους ολοκλήρου του λαοϋ τής Αρναίας τās θερμάς του ευχαριστίας πρὸς τήν Κυβέρνησιν του Εξοχωτάτου Κωνσταντίνου Καραμανλή και εις όσους τών Βουλευτών συνέβαλον διά τήν κατασκευή τής οδού ταύτης, ή κατασκευή τής οποίας ήτο έπιθυμία από έτών ολοκλήρου του λαοϋ τής Βορείου Χαλκιδικής.
Έν Αρναία τή 1-10-75
Ό Δήμαρχος ΔΗΜ. ΜΠΙΛΟΥΚΑΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Ό Έθνικος Οργανισμός Προνοίας Τομέος Σπιτιών Παιδιού Κεντρ. Μακεδονίας διακηρύσσει δημοσίον μειοδοτικήν διαγωνισμόν δι' ένοπραγίαςτων προφορών δι' τήν άνάδειξιν μειοδότην προμηθειās άρτου, καταψυγμένων κρέατων, πουλερικών, ίχθύων και καυσίμου ύλης, αναγκαϊώντων διά τήν λειτουργίαν του Κέντρου Νεότητος Πολυγύρου κατά τήν σχολικήν περιόδον 1975-1976.
Ό διαγωνισμός διενεργηθήσεται έν Πολυγύρω και εις τά Γραφεία του Κέντρου Νεότητος Πολυγύρου τήν 27-10-75 και ώρα 10 π.μ. και ένώπιον άρμοδίας έπιτροπής.
Όροι και πληροφορία παρέχονται κατ' έκάστην και εις τά Γραφεία του ως άνω Κέντρου Νεότητος.
Ό Διευθυντής Δημήτριος Μπέκος

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

«Εγκατάστασις υδρομετρητών δικτύου ύδρευσεως»
Ό Πρόεδρος τής Κοινότητος Σάρτης Χαλκιδικής διακηρύττει ότι, τήν 11ην Οκτωβρίου 1975 ήμεραν Σάββατον και ώρα 10-12 π.μ. έν Σάρτη και έν τψ Κοινωτική Καταστήματι διενεργηθήσεται μειοδοτικός προκηρυχόμενος δια τήν άνάδειξιν έργολάβου «έγκατάστασις 200-300 υδρομετρητών», προσημου δαπάνης δραχμ. 200.000, ή δε προμήθεια τών υδρομετρητών θα γίνει υπό τής Κοινότητος.
Εις τόν διαγωνισμόν γίνονται δεκτοί έργολάβοι πάσης τάξεως και έμπειροτέχνη δι' έργα ύδραυλικά.
Έγγυήσις συμμετοχής δραχμ. 4.000 δά γραμματίου του Γαμείου Παρακαταθήκων και Δανείων ή έγγυητική έπιστολή άνεγνωρισμένης Τραπέζης.
Οί ενδιαφερόμενοι δύνανται να λάβουν γνώσιν των όρων διαγωνισμού εις τό γραφείον τής Κοινότητος ή τήν ΓΥΔΚ Πολυγύρου Έν Σάρτη τή 25-9-1975
Ό Πρόεδρος τής Κοινότητος Σωτήριος Βαμβίνης

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διά τής ύπ' αριθμ. 103] 1975 άποφ. του Πολυμελοϋς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής, άνεγνωρίσθη σωματειον υπό τήν έπωνυμίαν «ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΦΟΡΤΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Δ Χ. ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΡΝΑΙΑΣ» με έδραν τήν Αρναίαν και σκοπόν τόν έν τψ έγκριθέντι καταστατικψ άναγραφόμενον τοιοϋτον.

Έν Αρναία τή 26-9-75

Ό Πληρέξουσος Δικηγόρος ΜΑΝΟΣ ΜΑΝΑΣΣΗΣ

Αριστούχος Καθηγήτρια Γαλλικής Φιλολογίας παραδίδει μαθήματα. Πληροφορία 22-516 Πολύγυρος από 9-12 και Φροντιστήριο Ι. ΜΙΧΑΛΙΟΥ

Φυτώριον ΣΟΦΙΑΣ ΓΙΑΝΝΙΟΥ Παραλία Καλυβών—Πολυγύρου Διαθέτομεν έλαιοδεν'ούλια χωντροεληιάς Χαλκικής ριζοβολημένα έντός σάγκων νεϋον και άν λουβάνομεν έγκατάστασιν έλαιώνων. Έγκατάστασιν έλαιώνων. Έγκατάστασιν έλαιώνων. Έγκατάστασιν έλαιώνων. Έτος δέ θα καρποφορήσουν

ΑΓΓΛΙΚΑ-ΓΑΛΛΙΚΑ στο ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Ι. ΜΙΧΑΛΙΟΥ